

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **H. Z.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.2.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 30.10.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2016, protože s ním nesouhlasí, neboť její zdravotní stav, který stručně popsala, se nezlepšil, spíše se zhoršil, což vyplývá i z připojených lékařských zpráv, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. Následně soudu zaslala kopii napadeného rozhodnutí.

*Napadeným rozhodnutím dne 12.1.2016 č.j. X žalovaná zamítla námítky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.10.2015, kterým jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 18.11.2015 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 15.10.2015 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu*

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60% a invalidní důchod nyní činí 6.819,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.1.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 6.1.2016 byla žalobkyně uznána nadále pouze invalidní pro *invaliditu druhého stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V., položce 4d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, a lékař zvolil tuto hodnotu se zohledněním všech dalších zdravotních postižení a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.10.2015* a ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 6.1.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobkyně byla uznána pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60% dle OSSZ i ČSSZ, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v *kapitole V., položce 4d) přílohy vyhlášky*, pro které jí byla stanovena uvedená míra poklesu pracovní schopnosti, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 15.10.2015 (jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: trvale*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.3.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. *Z dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 12.1.2016 jí bylo doručeno dne 13.1.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.6.2016* za účasti žalobkyně a odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku vyplývá, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. V souhrnu doložené dokumentace a na základě vyšetření psychiatrem v komisi byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou určuje generalizovanou úzkostnou poruchu těžkého stupně v komparaci s obsedantně kompulzivní poruchou, se sekundární osobnostní degradací, masivní úzkostnou a depresivní symptomatikou. Procentuální ztrátu komise proto vyhodnotila rozdílně od OSSZ i námitkového řízení *dle kapitoly V, pol. 5 d) přílohy vyhlášky ve výši 70%*, když dané postižení ani srovnatelně neodpovídá položce 4 d) shodné kapitoly téže právní normy, neboť nemá charakter rezistentní deprese či závažné mánie s rychlým cyklováním, ani těžké depresivní epizody s absencí psychotických příznaků. Jedná se o neurotickou poruchu těžce inhibující sociální fungování, pracovní i společenské funkce i výkon většiny denních

aktivit, postižení je vleklé, dlouhodobé, chronifikující, v průběhu svého letitého trvání nedospělo ani do krátkodobé fáze uspokojivé stabilizace. Souhrnná lékařská dokumentace obsahuje i nefrologické zprávy diagnosticky zaměřené na chronickou tubulointersticiální nefritidu provázenou recidivujícími močovými infekty s prezentací mírnějšího deficitu renálních funkcí, uvedené postižení zásadněji neovlivňuje výši vyhodnocené procentuální ztráty pracovní schopnosti. Stanovená celková míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, nadále odpovídá invaliditě třetího stupně s datem vzniku 6.6.2005, když ztráta pracovní schopnosti nekoresponduje s variantou návratu do pracovního procesu (doba platnosti posudku: 30.6.2019). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 odst. 1, 2 písm. c) a odst. 3 zákona následující: Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný **samosoudce**, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj.

v této věci *k datu 12.1.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 30.6.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a tudíž *soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 30.10.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 6.6.2005, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí o zdravotním stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň (60% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity třetího stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 16/2016-30 ze dne 12.9.2016, když rozhodnutí o snížení invalidity z třetího na druhý stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 30.10.2015 v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. září 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně